

6. Мельник А.Ф. Державне управління : підручник / А.Ф. Мельник, О.Ю. Оболенський. – К.: Знання, 2009. – 582с.
7. Мовсесян А. Информационно-финансовый подход к экономической интеграции / А. Мовсесян // Вопросы экономики.- 1997. – №7. – С. 87-96.
8. Пороховский А. Эпоха смешанной экономики (Рост объема рыночных операций усиливает финансовую роль государства) / А.А.Пороховский // Политэкономия. – 2001. - № 11 (70). – С. 23-39.
9. Стрелец И.А. Новая экономика и информационные технологии - М.: Экзамен, 2003.- 256 с.
10. Стиглер Дж. Экономическая теория информации / Стиглер Дж. // Теория фирмы. СПб.: Экономическая школа, 1999. С. 432-447.
11. Тамбовцев В.Л. Право и экономическая теория.– М.:ИНФРА-М, 2005. – 224 с.

*Рецензент д.э.н., профессор НТУ «ХПИ» Архиреев С.И.
Эксперт редакционной коллегии к.э.н., доцент УкрГАЗТ Токмакова И.В.*

УДК 338.124.4(477)

АНТИКРИЗОВА МОДЕЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Толстова А. В., к.е.н., ст. викладач (УкрДАЗТ)

В статті досліджено тенденції прояву кризових явищ в економіці України, виявлені основні причини економічної кризи, виникнення загрози дефолту. Для виходу економіки країни з кризи розроблено антикризову модель економічного розвитку України, яка полягає в формуванні жорсткої системи державного регулювання, основаної на східно-православно-слов'янських цінностях; визначенні стратегічними пріоритетами модернізації економіки країни розвиток виробництва високотехнологічної продукції, відтворення кооперативних зв'язків, створення нових форм організації виробництва в аграрному секторі економіки. Запропоновано шляхи інвестиційного забезпечення антикризової програми економічного розвитку.

Ключові слова: криза, економічний розвиток, державне управління, промисловий комплекс, аграрний сектор економіки, інвестиційне забезпечення.

АНТИКРИЗИСНАЯ МОДЕЛЬ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ И ЕЕ ИНВЕСТИЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ

Толстова А. В. , к.э.н. , ст. преподаватель (УкрГАЗТ)

В статье исследованы тенденции проявления кризисных явлений в экономике Украины, выявлены основные причины экономического кризиса, возникновения угрозы дефолта. Для выхода экономики страны из кризиса разработано антикризисную модель экономического развития Украины, которая заключается в формировании жесткой системы государственного управления, основанной на восточно - православно - славянских ценностях; определении стратегических приоритетов модернизации экономики страны развитие высокотехнологичной продукции, воспроизведение кооперативных связей, создания новых форм организации производства в аграрном секторе экономики. Предложены пути инвестиционного обеспечения антикризисной программы экономического развития.

Ключевые слова: кризис, экономическое развитие, государственное управление, промышленный комплекс, аграрный сектор, инвестиционное обеспечение.

ANTI-CRISIS MODEL OF ECONOMIC DEVELOPMENT OF MODERN UKRAINE AND ITS INVESTMENT PROVIDING

Tolstova A. V., Candidate of Economic Sciences, senior lecturer (USA of RT)

The article investigates trends in the manifestation of the crisis in Ukraine, identified the main causes of the economic crisis, a threat of default. For the economy emerges from the crisis developed (proposed) anti-crisis model of economic development of Ukraine, which is the formation of a rigid system of state regulation, which is based on the Eastern-Orthodox-Slavic values, strategic prioritization of modernization of the economy development of high-tech products,

called cooperative play bonds, creating new forms of production in the agricultural sector. The ways of investment security crisis program of economic development.

Keywords: *crisis, economic development, public administration, industry, agricultural sector, investment security.*

Постановка проблеми. Сьогодні економіка України перебуває в новій фазі економічної кризи, яка викликана глобальними процесами та супроводжується скороченням соціально-економічних показників розвитку, зростанням зовнішнього боргу, загостренням негативних економічних, політичних ситуацій, кризою довіри до влади, масовими протестами, що в свою чергу, наближує країну до дефолту. Так, за оцінкою рейтингового агентства Standard and Poor's ймовірність краху України в найближчі 5 років складає 44,25%, в той час, як в першому півріччі складала 34,8%, а відповідно до прогнозів кредитних рейтингів Україна змінила своє положення зі «стабільного» до «негативного», що також підтверджується і розміром золотовалютного резерву України, який в недовзі не зможе покрити обсяг тримісячного імпорту та на сьогодні складає 22,7 млрд.долл [1, 2].

В умовах прояву кризових явищ глобального характеру та активного розвитку глобалізаційних процесів, які передбачають економічну інтеграцію України, відкриття її економіки, зниження захисних бар'єрів, для країни особливо важливим є виявлення потенціалу економіки та її спроможності нарощувати виробничо-економічну потужність країни, здатності сформувати ефективну політику економічного розвитку, що дозволить вистояти в кризовій ситуації, як внутрішнього, так і міжнародного характеру, розвинути конкурентні переваги України. Ефективного використання економічного потенціалу країни можливо досягти за рахунок формування та впровадження антикризової моделі розвитку України, яка в короткостроковий період дозволить активізувати ресурсно-виробничий потенціал України, ліквідувати структурні диспропорції економіки, забезпечити ефективний розвиток промислового та аграрного секторів економіки, підвищити соціально-економічний рівень життя населення, тим самим, запобігти загрози дефолту країни.

Аналіз останніх досліджень, публікацій та виділення невирішених частин загальної проблеми. Проблемам економічного розвитку, шляхам розвитку в умовах глобалізації, удосконаленню моделі управління економікою, її фінансових механізмів присвячено багато робіт видатних вітчизняних вчених, серед яких Гесць В.М., Даниленко І.А., Дикань В.Л., Коваленко Б.Б., Лукінов І.І., Найденов В.С., Циганов С.А. та ін.[3-10]. Однак, загострення негативних тенденцій розвитку економіки, соціальна напруга обумовлює необхідність формування такої моделі розвитку економіки, котра дозволить в короткострокові строки

акумулювати економічний потенціал країни та направити його на розвиток реального сектору економіки, з метою виходу з кризового стану, усунення загрози банкрутства країни.

Метою статті є дослідження тенденцій прояву кризових явищ в економіці України, причин виникнення економічної кризи, загрози дефолту та формування антикризової моделі розвитку економіки України, її інвестиційне забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Характерною рисою економіки України є розвиток її в умовах постійних економічних потрясінь. Так, зі становлення України незалежною державою, економіка країни перенесла дві кризи. В 90-х.рр. - трансформаційна криза перехідного періоду, яка була пов'язана зі становленням України незалежною країною. За цей період Україна втратила більше 40% основного капіталу, скорочення ВВП складало 60%, інвестицій в основний капітал - 80%.

Друга криза – це криза 2008-2009 року, яка як і нова фаза кризи, що спостерігається в країні сьогодні, обумовлені проявом кризових явищ глобального характеру. Для цього періоду розвитку економіки є характерним соціально-борговий занепад. Збитковість зовнішньої торгівлі, нарощення корпоративної інвалютної заборгованості, висока частка іноземної валюти в кредитуванні, зростання залежності економіки України від іноземних кредитів, в умовах прояву світової кризи, призвело до скорочення попиту на експортну продукцію, відтоку іноземних кредиторів, у зв'язку з закриттям, і як наслідок, суттєве скорочення показників економічного розвитку України, зростання зовнішнього боргу, бюджетний дефіцит, необхідність скорочення соціальних витрат [9].

З 2012 року економіка України увійшла до нової фази системної кризи, яка супроводжується стрімким скороченням темпів росту ВВП, скороченням обсягів виробництва, поглибленням структурних диспропорцій в економіці. Так, якщо в 2012 році приріст ВВП склав 0,2%, порівняно з 5,2% 2011р., то в I кварталі 2013 році розмір ВВП скорочується на 1,1%, в II кварталі – на 1,3%, в III кварталі – на 1,5% [11]. Це викликано скороченням більш ніж на 5% обсягів промислового виробництва, значним погіршенням показників переробної індустрії, обсяги виробництва якої складають 92,7%, в той час, як в добувній – 98,8%, що посилює структурні диспропорції промислового сектору економіки України. Слід зазначити, що скорочення виробництва відбулося в усіх ключових галузях, які приносять країні значний дохід, а саме: металургія, хімічна промисловість, харчова промисловість. Продовжують скорочуватися і обсяги виробництва в

чорній металургії, що супроводжується скороченням вивозу металопродукції на 7%, яка не відповідає міжнародним технічним вимогам та не конкурентоспроможна на міжнародному ринку [2].

В структурі промисловості домінуючі позиції займає виробництво з низьким технологічним укладом, з випуском продукції низької стадії переробки, в той час, як частка високотехнологічної продукції, 5-го, 6-го технологічного укладу, складає лише 4,1%. В край складному стані знаходяться підприємства високотехнологічних галузей, зокрема, літакобудування, суднобудування, виробництво турбін, синтетичних алмазів, приладобудування та ін..

Негативна тенденція економічного розвитку, несприятливий інвестиційний клімат в країні призводить до скорочення приросту капітальних інвестицій, що підтверджується змінами в тенденціях їх приросту, який в I півріччі 2013 р. складає 3%, в той час, як в 2012р. – 22,4%. Продовжує скорочуватися і частка коштів держбюджету в загальній масі капітальних вкладень (2011 р. – 3,1%, 2012 р. – 2,5%, 2013 р. – 1,7%) [11, 12]. У зв'язку з дефіцитом бюджету держава перекладає інвестиційні зобов'язання на приватних інвесторів. Однак, частка власних коштів підприємств також скорочується з 66-68% до 55,2%, а частка інших джерел фінансування, в т.ч. кредитів – зростає до 41,1%, в той час як в минулому році складала 29,1% [2, 12]. Це призводить до посилення контролю банків та фінансового капіталу над виробничим сектором економіки України.

Про поглиблення економічної кризи та наближення країни до дефолту свідчить і зростання зовнішнього боргу, який складає 134,4 млрд. долл., що становить 75,7% ВВП та бюджетного дефіциту, який в 2008 р. складав 14,2 млрд.грн, а в 2013 р. прогнозується – 44 млрд.грн. [12, 13].

Слід розуміти, що розвиток економіки України супроводжується проявом системної перманентної кризи, яка крім економічної, супроводжується політичною, соціальною, духовно-моральною, кризою довіри, а основні її причини мають внутрішню природу.

Першопричиною виникнення системної кризи, яка на протязі 20 років посилює негативні тенденції економічного розвитку України, слід виділити поспішну лібералізацію економіки, котра вимагала після адміністративно-планової економіки з жорсткою системою державного управління, виробництва за держзамовленням, звільнити економіку країни від надмірного управління з боку державної влади на ринкові механізми. Лібералізація економіки без врахування морально-етичних компонентів лібералізму привела до того, що головним регулятором економіки є корупція, яка обумовлена переділом державної власності. В результаті відмови від існуючого економічного режиму, помилково обраного курсу економічного

розвитку, недоцільних та непослідовних реформ, Україна отримала зруйновані великі виробничо-технологічні комплекси, розділені підприємства, ліквідовані колективні підприємства сільського господарства, які склали ядро економічного потенціалу країни.

Другим чинником, що обумовлює зазначені тенденції економічного розвитку України є незбалансованість та неефективність існуючої системи державного управління, яка на сучасному етапі не спроможна виробляти послідовну та дієву стратегію економічного розвитку України шляхом реалізації реформ, які направлені на втілення інтересів суспільства, а не на власні пріоритети влади.

Слід також зазначити, що посилення структурних диспропорцій економіки, прискорення розвитку низькотехнологічного виробництва, використання старих технологій виробництва, домінування переробної промисловості з випуском продукції низької стадії переробки, велика частка сировинної продукції в експорті, низький рівень високотехнологічного виробництва, що призводить до деіндустріалізації країни, викликані впровадженням непослідовних реформ, які мають галузевий характер, неузгодженістю структурних пріоритетів, спрямованих на вирішення поточних проблем. Існуюча структура промислового сектору економіки України не дає змоги реалізувати ресурсно-виробничий потенціал, підвищити промислово-економічну потужність країни, натомість, поглиблює кризове становище економіки країни.

Крім того, вагомий внесок в посиленні диспропорцій економіки України було обумовлено непродуманим, корумпованим розподілом капіталу, на основі приватизації державної власності, що в результаті призвело до формування в країні олігархії, створення олігархічних кланів, в яких зосереджено державні ресурси та багатства. Зосередження в одних руках стратегічно-важливих галузей промисловості, відсутність конкуренції обумовлюють незацікавленість «олігархів» інвестувати в оновлення та модернізацію підприємств, що веде до занепаду цілих галузей. Яскравим прикладом цього є розвиток металургійного комплексу, виробництво якого скорочується, в результаті невідповідності продукції міжнародним технологічним вимогам, оскільки він має низький технологічний рівень та знос основних виробничих фондів понад 60%, що і обумовлює домінування реалізації сировини або продукції низької переробки.

Одним із головних чинників, який стимулює поглиблення економічної кризи України та перехід її до нової фази є політична нестабільність країни. Відсутність чітко встановленої системи цінності, ідеології держави, єдиної стратегії економічного розвитку, ефективною системою державного управління, все більше посилюють політичне

протистояння, боротьбу за владу і можливість контролювати у своїх руках ресурси, породжують соціальну напруженість, гальмують розвиток суспільства, закладають основи економічної кризи.

В значній мірі загострення економічної кризи в 2013 році обумовлено непослідовною, нерациональною зовнішньоекономічною політикою України, яка, орієнтуючись на розвиток товарообміну з ЄС, на ринках якого вітчизняна продукція неконкурентоспроможна, втратила вагому частину експортного потенціалу з боку таких стратегічно важливих партнерів, як Росія та країни СНД, ринки яких були основними ринками збуту продукції національних промислових підприємств.

Підсумовуючи, слід зазначити, що економіка України потребує докорінних змін, формування ефективної системи державного управління, економічної політики, які повинні базуватися на принципах законності, моралі і права. Апарат управління, який безпосередньо виконує функції державного управління, зобов'язаний чітко дотримуватися чинного законодавства, керуватися такими чеснотами, як розсудливість, справедливість, помірність, пріоритетність інтересів суспільства, соціальна відповідальність та не порушувати прав суспільства, в тому числі, наданих Конституцією України. Для зняття соціальної напруженості в країні, в першу чергу, слід вести прозору економічну політику, з роз'ясненням всіх напрямів розвитку, заходів, які необхідно реалізовувати.

З метою активізації економічного, ресурсно-виробничого потенціалу України на період реалізації антикризових заходів необхідно перейти на таку систему державного управління, яка буде чітко та жорстко регулювати процеси активізації потенціалу країни. Лише після переходу економіки України на фазу стабільного економічного зростання, слід з системи жорсткого контролю, поступово, керуючись східно-православно-слов'янськими цінностями господарювання, з роз'ясненням курсу розвитку держави, її ідеології, переходити до системи державного регулювання, в якій держава буде займати позицію регулятора взаємовідносин суб'єктів господарювання та суспільства, забезпечуючи соціальну стабільність в країні.

Зі становленням самостійною, Україна отримала значний ресурсно-виробничий потенціал, який необхідно перетворити на потужний економічний потенціал країни на основі визначення стратегічних пріоритетів в діяльності національних підприємств, реалізацією інноваційно-інвестиційних проєктів, направлених на їх модернізацію та перехід на 5-й, 6-й технологічні уклади, виготовлення високотехнологічної, конкурентоспроможної промислової продукції. До стратегічних пріоритетів розвитку промислового комплексу України слід віднести розвиток виробництв високотехнологічної продукції, а саме: авіаційної, ракетно-космічної

промисловості, машинобудування, хімічно-металургійний та агропромисловий комплекси.

Державі за рахунок ведення розваженої зовнішньоекономічної політики, забезпечення сприятливих умов зростання ділової активності, підвищення інноваційної, інвестиційної активності, на основі підтримки, стимулювання впровадження проєктів з модернізації економіки, необхідно активізувати відтворення та розвиток кооперативних зв'язків (з країнами СНД) по виробництву технологічно складної продукції, єдиного технологічного ланцюга з виробництва високоякісної, конкурентоспроможної продукції, орієнтованої на експорт до ЄС та Китаю.

Слід зауважити, що з метою активізації заходів щодо виходу економіки України з кризового стану, стратегічно важливі галузі, зокрема металургійна, частина підприємств газотранспортної системи, повинні повернутися до державної власності.

Відтворення та розвиток підприємств, об'єднаних єдиним технологічним процесом передбачає формування та розвитку макрологістичної системи України. Державне управління економікою країни, яку слід розглядати як набір ланок макрологістичної системи повинно керуватися такими принципами управління як:

- системність та комплексність, які вимагають управління процесами у взаємозв'язку, взаємодії та узгодженості етапів розвитку складових економіки країни;
- широке використання інформації та сучасних методів моделювання в управлінні;
- координація та інтеграція активних секторів економіки;
- організація обліку витрат та управління матеріальними потоками;
- моніторинг надійності та якості функціонування складових економіки країни;
- адаптація державного управління до тенденцій економічного розвитку країни.

Одним із інструментів формування макрологістичної системи, відтворення кооперативних зв'язків та виробництва високотехнологічної продукції є створення територіально-промислових кластерів, до складу яких повинні увійти промислові підприємства (зокрема, підприємства металургійного, енергетичного, машинобудівного комплексів, підприємств транспортного машинобудування, приладобудування, виробництва металоріжучих інструментів, металокопункцій) та підприємства, які концентрують в собі інноваційний, інтелектуальний та інформаційний потенціали як регіонів, так і країни в цілому [6]. Об'єднання таких підприємств в єдину логістичну систему дозволить раціоналізувати систему управління матеріально-технічними потоками, мінімізувати витрати, підвищить інвестиційну привабливість підприємства,

що, в свою чергу, сприятиме модернізації виробництва, створенню якісної високотехнологічної продукції, конкурентоспроможної на міжнародному ринку.

Формування територіально-промислових кластерів сприятиме залученню інвестицій в інноваційно-інвестиційні проекти щодо модернізації виробництв, переходу на новий технологічний уклад, формуванню національної інноваційної системи країни. З метою уникнення монополізації ринків, розповсюдження олігархії, формування територіально-промислових кластерів повинно здійснюватися на основі державно-приватного партнерства.

Створення зазначених кластерів, відтворення коопераційних зв'язків з країнами СНД дозволять змінити структуру промислового сектору економіки країни, переорієнтувати її на виробництво високотехнологічної продукції, забезпечити конкурентоспроможність національних промислових підприємств, як ринку СНД, так і ЄС. Для досягнення бажаних результатів доцільно провести роботу по узгодженню технічних регламентів з виробництва, які повинні задовольняти вимоги і країн СНД, і країн ЄС. Цього можливо досягти за рахунок проведення переговорів, співпраці спеціалістів, представників промисловості зі спеціалістами, представниками країн СНД [14].

Крім того, Україні доцільно обрати курс на формування регіонального ринку нано- та пікоіндустрії, що допоможе відтворити та в подальшому розвивати наукоємні галузі економіки України, реалізувати науково-технічний, інтелектуальний потенціали країни в виробництві високотехнологічної продукції.

Визначення стратегічним пріоритетом економічного розвитку стимулювання виробництва високотехнологічної продукції забезпечить формування експортного потенціалу країни, конкурентних переваг країни на міжнародному ринку, активізує внутрішньопромислові резерви країни.

Модернізація промислового сектору економіки України за рахунок формування територіально-промислових кластерів, відтворення підприємств єдиного технологічного процесу, орієнтованих на виробництво високотехнологічної продукції, повинна базуватися на державній підтримці, в основу якої покладено створення та реалізація інноваційно-інвестиційних програм, участь у міждержавних інноваційних програмах розвитку, надання податкових пільг, державне інвестування проектів модернізації підприємств. Однією з важливих задач, які постають перед Україною є інвестиційне забезпечення модернізації промислового сектору, яка є ядром антикризової моделі розвитку економіки країни.

Загальновідомо, що для економіки України характерно зосередження основних ресурсів та

багатств країни в руках олігархічних кланів, які і сьогодні продовжують викуповувати стратегічно важливі комплекси країни. З метою вилучення незаконно присвоєного прибутку промислових підприємств, що відійшли до «олігархів», державі потрібно впроваджувати механізм упорядкування взаємовідносин з державою, механізм перерозподілу капіталу, повернення капіталу з офшорів.

Доцільним є впровадження податку на капітал, який вивозиться за межі країни. Так, встановлення податку в розмірі 4-15%, дозволить повернути в Україну кошти в розмірі 1,32-4,25 млрд.грн, від 33 млрд.грн. виведених з початку 2013р. [15]. Податок повинен бути диференційований, відповідно до розміру капіталу. Чим більша сума, тим вищий відсоток податків слід запровадити. Отримані кошти дозволять державі приймати участь у інвестуванні інноваційно-інвестиційної програми модернізації економіки країни.

Залучення приватних інвесторів до реалізації проектів переходу на 5-й, 6-й технологічні уклади необхідно здійснювати на основі реалізації принципів державно-приватного партнерства. Основними інструментами стимулювання модернізації економіки, переходу на виробництво високотехнологічної продукції повинні виступати такі податкові пільги, як податкові канікули, скорочення податкових ставок, інвестиційне кредитування, податкова премія та інші.

Іншим джерелом інвестиційного забезпечення державної підтримки є впровадження фінансової політики ринку фінансових послуг. На час реалізації антикризових заходів, слід обмежити кількість фінансових установ, особливо організацій з іноземним капіталом. На фінансовому ринку доцільно залишити лише вітчизняні фінансові установи. Крім того, необхідно ввести обмеження щодо відсоткових ставок банків, фінансових установ, кошти яких будуть використані на реалізацію інноваційно-інвестиційних проектів з модернізації економіки. Так, на законодавчому рівні необхідно понизити відсоткові ставки банків, які найбільші в світі та в середньому складають 19,5% річних, знизити до 3-5%, що дасть можливість національним підприємствам проводити модернізацію підприємств, переводити їх на 5-й, 6-й технологічні уклади за рахунок власних коштів та інших джерел, в т.ч. позикових.

Наступним стратегічним пріоритетом в антикризовій моделі розвитку економіки України, після активізації промислового комплексу України, слід виділити розвиток аграрного сектору економіки України.

Відтворення аграрного сектору економіки України слід виконувати на основі формування цілісної системи, яка поєднуватиме в собі різні за формою організації та розміром виробників сільськогосподарської продукції та функціонуватиме

на принципах стабільності. Для цього необхідно формувати вертикально-інтегровані структури (агропромислові кооперації), кооперативні ферми (фермерські господарства, створені як приватно-орендні підприємства на основі оренди землі та майна колишніх КСП), фермерські господарства товарного та напівтоварного типу, споживчі господарства населення [17].

Агропромислові корпорації слід зняти з системи пільг та державної підтримки. З метою усунення корумпованості та повернення прихованого прибутку, доцільно впровадити механізм удосконалення рентних відносин в сільському господарстві. Корпоративні ферми, які функціонуватимуть самостійно та перероблятимуть не більше 10 тис.га сільськогосподарських угідь повинні функціонувати з використанням існуючої державної підтримки, податкових пільг. Фермерські господарства повинні мати пріоритетність в програмах державної підтримки аграрного сектору. Податки слід диференціювати відповідно до умов виробництва.

Першочерговим завданням держави, в аспекті розвитку аграрного сектору економіки України є створення сприятливих умов для модернізації та нарощення економічного потенціалу і обсягів виробництва сільськогосподарської продукції.

Реалізація запропонованої антикризової моделі економічного розвитку України потребує також розробки та реалізації виваженої зовнішньоекономічної політики. Необхідно знайти компроміс, в аспекті зовнішньополітичного тиску та протистоянні, та виробити таку політику, котра дозволить промислового сектору економіки орієнтуватися на ринки Азії (зокрема, Росії та країн СНД), а аграрному – на ринок ЄС. Для цього необхідно гармонізувати національне законодавство, особливо в аспекті захисту прав національних товаровиробників, інтелектуальної власності, приведення у відповідність міжнародним стандартам технічних регламентів виробництв.

Висновок. Підсумовуючи, слід зазначити, що антикризова модель економічного розвитку України базується відродженні східно-православно-слов'янських цінностей, формуванні жорсткої системи державного управління, визначені стратегічними пріоритетами модернізації економіки:

- розвиток галузей з виробництва високотехнологічної продукції, їх модернізація, на основі формування макрологістичної системи України, територіально-промислових кластерів, відтворення кооперативних зв'язків, як її невід'ємних складових, що дозволить відтворити ресурсно-виробничий, промисловий потенціал країни;

- розвиток аграрного сектору, на основі формування цілісної системи господарювання, створення нових форм організації виробництва.

Інвестиційне забезпечення реалізації запропонованої моделі економічного розвитку України буде досягнуто за рахунок: удосконалення фінансової політики, в частині скорочення відсоткових ставок; удосконалення податкового законодавства, в аспекті створення податку на вивіз капіталу за межі України; перерозподілу капіталів олігархічних структур та посилення їх соціальної відповідальності; надання державної підтримки стратегічно важливим виробництвам, в якості фінансування, софінансування інноваційно-інвестиційних проєктів розвитку; надання податкових пільг.

Антикризова модель економічного розвитку України дозволить активізувати економічний потенціал України, ліквідувати структурні диспропорції економіки, забезпечити ефективний розвиток промислового та аграрного секторів економіки, підвищити соціально-економічний рівень життя населення, тим самим, запобігти загрози дефолту країни. Однак, її реалізація потребує створення нормативно-правового підґрунтя впровадження запропонованих заходів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Украина находится на грани дефолта, - СМИ [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://podrobnosti.ua/economy/2013/08/10/922881.html>
2. Королев Д. Верной дорогой идете господа!... К дефолту? / Д.Королев // Еженедельник «2000». – 2013. - №31-32. - С.В1
- 3.Геец В.М. О единстве и противоречиях в развитии общества, государства и экономики / В.М.Герц // Экономика Украины. - №10 (603). – 2012. – С. 4 – 23.
- 4.Гець В.М. Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів: монографія : у 2 ч. – Ч. 1 / за ред. В.М. Гейця, А.А. Мазаракі. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. – 389 с.
- 5.Даниленко И.А. Совершенствование модели управления экономикой и финансовые механизмы ее реализации / И.А. Даниленко // Экономика Украины – 2013. - №5. –С. 4-29
- 6.Дикань В.Л. Стратегічні пріоритети розвитку економіки України в умовах зміни світових центрів економічної і політичної влади / В.Л. Дикань // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. - №41. – С. 11-16
7. Коваленко Б.Б. К вопросу взаимодействия государства и бизнеса / Б.Б. Коваленко // Проблемы современной экономики. - №1/2 (13/14). – 2005. – С. 24 – 33.
- 8.Лукінов І.І. Економічні трансформації наприкінці 20-го століття [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakoni.com.ua/node/660>.
9. Найденов В.С. Итоги украинской независимости: банкротство экономики и государства / В.С. Найденов // Еженедельник «2000». – 2013. - №35. – С. В5.
10. Цыганов С.А. Проблемы устойчивого развития в контексте нелиберальной модели глобализации

/ С.А.Цыганов, А.Н.Яншина // Экономика Украины – 2013. - №4. –С. 4-16.

11. Данні Державного комітету статистики. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

12. S&P прогнозує зниження ВВП України в 2013 і зростання в 2014 році [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ergravda.com.ua/news/2013/11/1/401515/>

13. Зовнішній борг України становить 75,7% ВВП [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.unian.ua/news/595753-zovnishniy-borg-ukrajini-stanovit-757-vvp.html>

14. Толстова А.В. Інтеграційний вектор економічного розвитку України: довгострокова

перспектива / А.В. Толстова // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. - №43. – С. 28-36

15. У Міндоходів порахували виведені в офшори кошти [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.unian.ua/news/600999-u-mindohodov-porahuvali-vivedeni-v-ofshori-koshti.html>

16. Черников А. Экономическая политика Украины. Когда же она появится? / А. Черников // Зеркало недели. – 2013. - № 24 (121). –С. 1,7

17. Бородин Е., Покол И. На какую модель аграрного сектора должна ориентироваться Украина в стратегической перспективе? / Е.Бородин, И. Покол.// Зеркало недели. - 2013. - № 25. Режим доступу: <http://gazeta.zn.ua>

*Рецензент д.е.н., професор УкрДАЗТ Кірдіна О.Г.
Експерт редакційної колегії к.е.н., доцент УкрДАЗТ Полякова О.М.*

УДК 339.92

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОСОЮЗУ

*Фещенко Л. В., к.е.н., доцент,
Гарапко М. І., студентка (ХІФ УДУФТ)*

У статті розглянуто проблемні питання щодо надійного забезпечення конкурентоспроможності національної економіки та проаналізовано сучасний стан економіки України у контексті її національної конкурентоспроможності на основі використання індикативного методу дослідження наукової проблеми. Також, на основі складових конкурентоспроможності які пропонує методика Всесвітнього економічного форуму, було представлено альтернативну модель передумов конкурентоспроможності України.

Ключові слова: національна економіка, інтернаціональний рейтинг, конкурентоспроможність країни, конкурентні переваги, інфраструктура, інновації, інноваційно-інвестиційний процес.

ОБЕСПЕЧЕНИЕ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ НА ПУТИ ИНТЕГРАЦИИ В ЕВРОСОЮЗ

*Фещенко Л. В., к.э.н., доцент,
Гарапко М. И., студентка (ХИФ УГУФТ)*

В статье рассмотрены проблемные вопросы надежного обеспечения конкурентоспособности национальной экономики и проанализировано современное состояние экономики Украины в контексте ее национальной конкурентоспособности на основе использования индикативного метода исследования научной проблемы. Также, на основе составляющих конкурентоспособности предлагаемых методикой Всемирного экономического форума было представлено альтернативную модель предпосылок конкурентоспособности Украины.

Ключевые слова: национальная экономика, международный рейтинг конкурентоспособность страны, конкурентные преимущества, инфраструктура, инновации, инновационно - инвестиционный процесс.

ECONOMIC COMPETITIVENESS OF UKRAINE TOWARDS INTEGRATION INTO THE EUROPEAN UNION

*Feshchenko L. V., the candidate of economic sciences,
Harpako M. I., student (KhIF USU FIT)*

The article deals with the problematic issue of reliable competitiveness of the national economy and analyzes the current state of economy of Ukraine in the context of national competitiveness through the use of indicative research method research